

je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 81/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009, se uporabljajo tudi za državljane tretjih držav, za katere velja obveznost vizuma, ki želijo s prestopom zunanje meje schengenskega območja ponovno vstopiti na ozemlje države članice, ki jim je izdala začasno dovoljenje za prebivanje, ne da bi za to vstopili na ozemlje druge države članice.

2. Člen 5(4)(a) Uredbe št. 562/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 81/2009, je treba razlagati tako, da država članica, ki državljanu tretje države izda vizum za ponovni vstop v smislu te določbe, ne more ponovnega vstopa na schengensko območje omejiti na točke svojega nacionalnega ozemlja.
3. Načeli pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo ne nalagata določitve prehodnih ukrepov za državljane tretjih držav, ki so zapustili ozemlje države članice, pri čemer so imeli samo začasno dovoljenje za prebivanje, izdano za čas preučevanja prve prošnje za dovoljenje za prebivanje ali prošnje za azil, in se želijo tja vrniti po začetku veljavnosti Uredbe št. 562/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 81/2009.

⁽¹⁾ UL C 72, 5.3.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 12. junija 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Waldemar Hudzinski proti Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak proti Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse (C-612/10)

(Združeni zadevi C-611/10 in C-612/10) ⁽¹⁾

(Socialna varnost delavcev migrantov — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člena 14(1)(a) in 14a(1)(a) — Člena 45 PDEU in 48 PDEU — Začasno delo v državi članici, ki ni država, na ozemlju katere se običajno opravlja dejavnost — Družinske dajatve — Zakonodajca, ki se uporablja — Možnost, da otroški dodatek dodeli država članica, v kateri se opravlja začasno delo, ki pa ni pristojna država — Uporaba določbe o preprečevanju prekrivanja pravic, ki to dajatev izključuje v primeru prejemanja primerljive dajatve v drugi državi)

(2012/C 227/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Toženi stranki: Agentur für Arbeit Wesel - Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse (C-612/10)

Predmet

Predlogi za sprejetje predhodne odločbe - Bundesfinanzhof – Razlaga člena 14a(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2) – Opredelitev zakonodajca, ki se uporablja – Pravica delavca migranta, da v državi članici, v kateri dela, prejema otroške dodatke za svoje otroke, ki prebivajo v njegovi državi članici izvora – Položaj osebe, ki v svoji državi članici izvora opravlja dejavnost kot samozaposlena oseba, v obdobju štirih mesecev pa kot zaposlena oseba v drugi državi članici

Izrek

1. Člena 14(1)(a) in 14a(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v spremenjeni in posodobljeni različici Uredbe Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da lahko država članica, ki v skladu s tema določbama ni pristojna država, na podlagi nacionalnega prava otroške dodatke dodeli delavcu migrantu, ki začasno opravlja delo na njenem ozemlju v okoliščinah, kakršne so v postopkih v glavni stvari, čeprav se ugotovi, prvič, da se zadevnemu delavcu zaradi izvrševanja pravice do prostega gibanja pravni položaj ni poslabšal, ker je ohranil pravico do enakovrstnih družinskih dajatev v državi članici, ki je pristojna država, in drugič, da niti ta delavec niti otrok, za katerega se zahteva ta dodatek, nimata običajnega prebivališča na ozemlju države članice, v kateri se je opravljal začasno delo.
2. Pravila PDEU na področju prostega gibanja delavcev je treba razlagati tako, da v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, nasprotujejo uporabi pravila nacionalnega prava, kot je to iz člena 65 zakona o dohodnini (Einkommensteuergesetz), če to povzroči ne le zmanjšanje zneska dajatve na višino zneska primerljive dajatve, dodeljene v drugi državi, ampak tudi izključitev te dajatve.

⁽¹⁾ UL C 103, 2.4.2011.